

OŚ.6220.9.38.2020

DECYZJA

Na podstawie art. 104 *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm., zwanej dalej „k.p.a.”), art. 71 ust. 2, 75 ust.1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 art. 80 ust. 1, oraz art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm., zwanej dalej „ustawą ooś”), w związku z art. 59 ust. 1 ustawy ooś, a także zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b oraz § 3 ust. 1 pkt 37 i pkt 73 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Inwestora - Gospodarstwa Rolnego Leszek Jędrzejak, Osiek 39, 09-226 Zawidz Kościelny w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia budowy fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie i po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko

ORZEKAM**odmówić**

określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na
budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie.

UZASADNIENIE

Na wniosek Inwestora - Gospodarstwa Rolnego Leszek Jędrzejak, Osiek 39, 09-226 Zawidz Kościelny z dnia 16.10.2020 roku zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie.

Planowana inwestycja polega na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz. Zamierzeniem Inwestora będzie budowa czterech obiektów inwentarskich (K1-K4) do chowu brojlera kurzego o wymiarach wewnętrznych: długość do 144 m, szerokość do 21 m i wysokości ok 6,85 m. Budynki będą budynkami parterowymi o konstrukcji nośnej z ram stalowych ze ścianami z płyty warstwowej, z dachem dwuspadowym, kryte blachą. Do szczytu każdego budynku dobudowana będzie dobudówka z przeznaczeniem na pomieszczenie socjalne/kotłownię lub magazyn. Odległość projektowanych obiektów inwentarskich od najbliższych budynków sąsiedzkich wynosi około 260 m w kierunku wschodnim.

Przedsięwzięcie znajdować się będzie w Obszarze Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska, dla którego obowiązującym aktem prawnym jest rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego Nr 16 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2006 r. Nr 157, poz. 6153, ze zm.). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia, w obszarze zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednak zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, ze zm., zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”) zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania wykazała brak

znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Na terenie fermy drobiu planowane są następujące obiekty i instalacje:

- obiekt inwentarski K-1 i K-4 z przybudówką kotłowni,
- obiekt inwentarski K-2 z przybudówką socjalną,
- obiekt inwentarski K-3 z przybudówką magazynową,
- budynek gospodarczy,
- 8 silosów paszowych o poj. do 26,7 Mg, każdy,
- 8 zbiorników na gaz płynny o poj do 6 400 I, każdy,
- waga samochodowa,
- konfiskator,
- agregat prądotwórczy o mocy ok. 200 kW,
- 4 kotły gazowe o mocy ok. 310 kW, każdy,
- 5 zbiorników na ścieki bytowe o poj. do 10 m³, każdy,
- 20 zbiorników wewnętrznych, podposadzkowych na odcieki o poj. do 2,5 m³, każdy,
- 2 studnie głębinowe,
- pojemnik na śmieci,
- stacja trafo,
- zbiornik przeciwpożarowy.

Stosownie do zapisu art. 75 ust. 1 pkt.4 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Organ prowadzący postępowanie działając w myśl art. 77 ust.1 ustawy o oś pismem z dnia 20.10.2020r., znak: OŚ.6220.9.2020 wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie a także Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 oraz art. 49 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) oraz art. art. 33 ust. 1 pkt. ustawy o oś Wójt Gminy Zawidz zawiadomił strony i społeczeństwo o wszczęciu postępowania, obwieszczeniem z dnia 20.10.2020r., które zostało zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tutejszego Urzędu (www.zawidz.bip.org.pl), na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zawidz oraz w miejscu planowanego przedsięwzięcia tj. w sołectwie Osiek, w którym realizowana będzie inwestycja. W w/w obwieszczeniu zamieszczono również informację o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia niniejszego obwieszczenia, oraz o uprawnieniach wszystkich stron tego postępowania wynikających z art. 10 Kpa do czynnego w nim udziału w każdym jego stadium.

W dniu 05.11.2020r., do Wójta Gminy Zawidz wpłynęło pismo Sołtysa wsi Osiek – „Protest”, w którym mieszkańcy wsi Osiek wyrażają swój sprzeciw przeciwko przedmiotowej inwestycji. Pod protestem podpisało się 57 osób.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu na podstawie art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym w sprawie przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie zawiadomił, iż nie było możliwe załatwienie sprawy w terminie określonym w art. 35 k.p.a. ze względu na skomplikowany charakter sprawy związany z obszernością materiału do przeanalizowania oraz sytuację epidemiologiczną w kraju.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała **negatywną opinię sanitarną** Nr ZNS/12/2020 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu z dnia 29.12.2020r. (data wpływu 05.01.2021r.).

W dniu 23.30.2021r., Inwestor przedłożył pełnomocnictwo udzielone Radcy Prawnemu Kamilowi Krajewskiemu do reprezentowania e przedmiotowej sprawie w tym do wykonywania w imieniu Inwestora wszystkich czynności sądowych i pozasądowych.

W związku z wezwaniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie pismo nr WOOŚ-I.4221.226.2020.MKA z dnia 27.05.2021r., Wójt Gminy Zawidz pismem OŚ.6220.9.16.2020 z dnia 01.06.2021r., wezwał Inwestora do niezwłocznego uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w następującym zakresie:

I. Gospodarki wodno-ściekowej i ochrony wód:

- 1) należy opisać warunki gruntowo-wodne panujące na terenie inwestycji, w tym określić poziom zalegania wód gruntowych; biorąc pod uwagę powyższe, należy przeprowadzić analizę wpływu prac realizacyjnych na środowisko gruntowo-wodne, należy podać informację o głębokości planowanych wykopów (także pod infrastrukturę techniczną, w tym zbiorniki podziemne); na podstawie powyższych informacji należy wykonać analizę konieczności wykonania odwodnienia wykopów (w przypadku takiego stwierdzenia należy podać sposób prowadzenia prac odwodnieniowych oraz miejsce i ewentualny sposób podczyszczania wód z odwodnienia, a także oszacować zasięg oddziaływania ww. prac odwodnieniowych);
- 2) w związku z lokalizacją na terenie przedmiotowej inwestycji ujęcia wód podziemnych (dwóch studni głębinowych) należy wskazać warstwę wodonośną planowaną do eksploatacji, a także określić maksymalną oraz eksploatacyjną wydajność każdej ze studni, jak i całego ujęcia (wyrażoną w m³/h); należy określić zasięg oddziaływania każdej ze studni – lej depresji, depresję (przy założeniu planowanej, maksymalnej i eksploatacyjnej zdolności poboru wody), a także określić sposoby zabezpieczeń ujęcia chroniące przed przedostawaniem się zanieczyszczeń z powierzchni terenu; dodatkowo, na załączniku graficznym, należy uwzględnić zasięg oddziaływania (leja depresji) planowanego w ramach przedmiotowej inwestycji ujęcia własnego;
- 3) w związku z informacją o racjonalnym wariantcie alternatywnym polegającym na poborze wód z gminnej sieci wodociągowej, należy przedłożyć odpowiedni dokument potwierdzający możliwość podłączenia przedmiotowej fermy do wodociągu gminnego; zaznacza się, że zgodnie z przepisami racjonalny wariant alternatywny musi być wariantem możliwym do realizacji w danej lokalizacji.

II. Gospodarki odpadami:

- 1) z rozdziału 9.9.6.2 na str. 72 raportu ooś wynika, że w trakcie eksploatacji przedmiotowej inwestycji wytwarzany będzie odpad o kodzie 15 02 02* - *Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)*, jednak ww. odpad nie został uwzględniony w Tabelach 27 i 30 raportu ooś; powyższe braki należy uzupełnić.

III. Ochrony przyrody:

- 1) należy uszczegółowić zebrane dane poprzez wykonanie i przedstawienie wyników monitoringu przyrodniczego (fauna, flor, siedliska) przy zastosowaniu odpowiednich technik monitoringu na terenie planowanej inwestycji i w jej sąsiedztwie (w buforze 0,10 km od granic działki inwestycyjnej) wraz z podaniem metodyki; inwentaryzację należy przeprowadzić w okresie lęgów; wyniki przedstawić na załączniku graficznym bądź kartograficznym;
- 2) należy zaprezentowane wyniki waloryzacji przyrodniczej w wyznaczonym zasięgu przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia przedstawić poprzez opisanie i wskazanie rozmieszczenia, liczebności i statusu poszczególnych gatunków;
- 3) opis analizowanych wariantów, w tym proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz przeanalizowania wariantów lokalizacyjnych inwestycji względem zakazów obowiązujących na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąńska wymienionych w § 3 ust. 1 rozporządzenia Nr 16 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąńska (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 157, poz. 6153, ze zm.),
- 4) przedstawić propozycję monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania;
- 5) należy opisać oddziaływanie skumulowane, na środowisko przyrodnicze, innych przedsięwzięć – zarówno już istniejących, realizowanych i planowanych. Występowanie niepewności, spowodowane brakiem danych lub trudnościami oceny, nie może spowodować braku oceny oddziaływań skumulowanych lub przyjęcia, iż takie oddziaływania nie występują;
- 6) doprecyzowanie uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w tym na siedliska przyrodnicze, gatunki fauny po uzupełnieniu monitoringu;
- 7) należy uszczegółowić informacje na temat zastosowanej metodyki i terminów przeprowadzenia waloryzacji przyrodniczej (daty, godziny, czas prowadzonych obserwacji w terenie).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie stwierdził iż załączonym raporcie oddziaływania na środowisko brakuje uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w tym na siedliska przyrodnicze, gatunki fauny i flory scharakteryzowane w zasięgu przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia. W związku z tym należy w tym zakresie uzupełnić raport oś.

W odpowiedzi na wezwanie inwestor przedłożył w dniu 02.09.2021r., uzupełnienie raportu, które zostało przesłane do RDOŚ w Warszawie i pozostałych organów opiniujących.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.2 z dnia 30.10.2021r., ponownie wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w zakresach gospodarki odpadami i ochrony przyrody, które nie zostały zamieszczone w uzupełnieniu przesłanym na wezwanie OŚ.6220.9.16.2020 z dnia 01.06.2021r.

W związku z powyższym w dniu 01.10.2021r., Wójt Gminy Zawidz pismem OŚ.6220.9.21.2020 ponownie wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie określonym w wezwaniach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie WOOS-I.4221.226.2020.MKA z dnia 27.05.2021r., oraz WOOS-I.4221.226.2020.MKA.2 z dnia 30.09.2021r.

W odpowiedzi na wezwanie inwestor przedłożył w dniu 28.02.2023r., uzupełnienie raportu, które zostało przesłane do RDOŚ w Warszawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOOS-

I.4221.226.2020.MKA.4 z dnia 08.03.2023r., ponownie wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko o:

- 1) Wersję elektroniczną uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”) z dnia 28 lutego 2023 r., sporządzonego na wezwanie tutejszego organu z dnia 27 marca 2021 r., zgodną z wersją pisemną, tj. posiadającą podpis jego autora; wersja elektroniczna powyższego uzupełniona pozbawiona jest podpisów;
- 2) Opinię hydrogeologiczną dla scharakteryzowania warunków hydrogeologicznych w rejonie projektowanej fermy drobiu w miejscowości osiek należy przedłożyć zarówno w wersji pisemnej jak i elektronicznej, zgodnej z art. 66 ust. 1 pt 19 ustawy ooś, tj. opatrzonej podpisami jej autorów. Zgodnie z ww. artykułem ustawy ooś, raport ooś zawiera m.in. podpisy wszystkich jego autorów, jako, że załączniki do raportu ooś stanowią jego integralną część, autorzy ww. załączników są jednocześnie autorami raportu ooś, dlatego też powinien on zawierać także ich podpisy; przedłożona do tutejszego organu opinia hydrogeologiczna pozbawiona jest jakichkolwiek podpisów;
- 3) Inwentaryzację przyrodniczą obszaru inwestycji (...) należy przedłożyć w wersji pisemnej, zgodnej z art. 66 ust. 1 pt 19 ustawy ooś, tj. opatrzonej podpisami jej autorów. Zgodnie z ww. artykułem ustawy ooś, raport ooś zawiera m.in. podpisy wszystkich jego autorów, jako, że załączniki do raportu ooś stanowią jego integralną część, autorzy ww. załączników są jednocześnie autorami raportu ooś, dlatego też powinien on zawierać także ich podpisy; przedłożona do tutejszego organu inwentaryzacja przyrodnicza w formie pisemnej zawiera jedynie kopie podpisów;
- 4) Wersję elektroniczną uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”) z dnia 28 lutego 2023 r., sporządzonego na wezwanie tutejszego organu z dnia 30 września 2021 r., zgodną z wersją pisemną, tj. posiadającą podpis jego autora; wersja elektroniczna powyższego uzupełniona pozbawiona jest podpisów.

W związku z powyższym w dniu 10.03.2023r., Wójt Gminy Zawidz pismem OŚ.6220.9.29.2020 ponownie wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie określonym w wezwaniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

W odpowiedzi na wezwanie inwestor przedłożył w dniu 08.05.2023r., uzupełnienie raportu, które zostało przesłane do RDOŚ w Warszawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.5 z dnia 02.06.2023r., ponownie wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie ochrony przyrody:

- 1) Należy uszczegółwić zebrane dane poprzez wykonanie i przedstawienie wyników monitoringu przyrodniczego (awifauny) przy zastosowaniu odpowiednich technik monitoringu na terenie planowanej inwestycji i w jej sąsiedztwie (w buforze 0,10 km od granic działki inwestycyjnej) wraz z podaniem metodyki; inwentaryzację należy przeprowadzić w okresie lęgów; wyniki przedstawić na załączniku graficznym bądź kartograficznym.
- 2) Należy zaprezentowane wyniki waloryzacji przyrodniczej w wyznaczonym zasięgu przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia przedstawić poprzez opisanie i wskazanie rozmieszczenia, liczebności i statusu poszczególnych gatunków.
- 3) Należy doprecyzować uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w tym na siedliska przyrodnicze, gatunki fauny po uzupełnieniu inwentaryzacji.
- 4) Należy uszczegółwić informacje na temat zastosowanej metodyki i terminów przeprowadzenia waloryzacji przyrodniczej (daty, godziny, czas prowadzonych obserwacji w terenie).

W związku z powyższym w dniu 06.06.2023r., Wójt Gminy Zawidz pismem OŚ.6220.9.31.2020 ponownie wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie określonym w wezwaniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

W odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.4 z dnia 08.03.2023r., inwestor przedłożył w dniu 08.05.2023r., tylko „Rozpoznanie przyrodnicze obszaru inwestycji”, które zostało przesłane do RDOŚ w Warszawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie Postanowieniem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.6 z dnia 02.02.2024r., odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie. W uzasadnieniu postanowienia RDOŚ stwierdza, że przedmiotowa dokumentacja była uzupełniana pismami w dniach 4 lutego 2021r., 6 września 2021r., 1 grudnia 2021r., 7 lutego 2022r., 14 lutego 2022r., 4 listopada 2022r., 10 maja 2023r. Pomimo wezwania pismem z dnia 2 czerwca 2023 r., znak: WOOS-I.4221.226.2020.MKA do uzupełnienia dokumentacji o kwestie w zakresie ochrony przyrody, w tym o uzupełnienie wyników inwentaryzacji przyrodniczej do dnia 25 stycznia 2024 r. do organu nie wpłynęło od Inwestora uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym Regionalny Dyrektor na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji.

Z uwagi na braki merytoryczne w przedłożonej dokumentacji, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie pismem z dnia 7 grudnia 2020 r., znak: WA.RZŚ.4360.1.175.2020.JC, wezwał Inwestora za pośrednictwem Wójta Gminy Zawidz do ich uzupełnienia. Uzupełnienie na ww. wezwanie wpłynęło do tutejszego organu w dniu 6 września 2021 r., przy piśmie Wójta Gminy Zawidz z dnia 2 września 2021 r., znak: OŚ.6220.9.18.2020. Z uwagi na dalsze braki merytoryczne w przedłożonej dokumentacji Dyrektor RZGW w Warszawie pismem z dnia 4 listopada 2021 r., znak: WA.RZŚ.4360.1.175.2020.JC/KB.2, wezwał Inwestora za pośrednictwem Wójta Gminy Zawidz. Uzupełnienie na ww. wezwanie wpłynęło do tutejszego organu w dniu 4 listopada 2022 r., przy piśmie Wójta Gminy Zawidz z dnia 31 października 2022 r., znak: OŚ.6220.9.27.2020. Wójt Gminy Zawidz pismem z dnia 2 lutego 2021 r., znak: OŚ.6220.9.10.2020 przekazał uzupełnienie raportu ooś na wezwanie Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 23 listopada 2020 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.90.2020.AKU a następnie kolejnym pismem z dnia 29 listopada 2021 r., znak: OŚ.6220.9.23.2020 przekazał uzupełnienie raportu ooś na wezwanie Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 24 kwietnia 2021 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.90.2020.AKU. Ponadto, w dniu 7 lutego 2022 r. do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wpłynęło pismo Wójta Gminy Zawidz z dnia 3 lutego 2022 r., znak: OŚ.6220.9.25.2020 przekazujące dodatkowe uzupełnienie raportu ooś na wezwanie Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 22 grudnia 2021 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.57.2020.AKU. Ponadto pismem Wójta Gminy Zawidz z dnia 2 września 2021 r., znak: OŚ.6220.9.19.2020 przekazano uzupełnienie raportu ooś na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Po analizie dostarczonych wraz z wnioskiem materiałów przesłanych przez Wójta Gminy Zawidz, uwzględniając łącznie uwarunkowania przedstawione w art. 77 ust. 4, art. 77 ust. 3, 4 i 7 ustawy ooś, biorąc pod uwagę informacje zawarte w raporcie ooś, oraz jego uzupełnieniach, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie postanowieniem WA.RZŚ.4360.1.175.2020.JC/KB.2/KW.3 z dnia 25.01.2023r., uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jej realizacji, eksploatacji lub użytkowania.

Biorąc pod uwagę, że przedłożony raport ooś, nie zawierał informacji niezbędnych do dokonania oceny przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko, Marszałek Województwa Mazowieckiego zwrócił się pismem z dnia 22 grudnia 2021 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.57.2021.AKU, do Wójta Gminy Zawidz o uzupełnienie dokumentacji. Pismem z 3 lutego 2022 r., Wójt Gminy Zawidz, znak: OŚ.6220.9.25.2020, przedłożył uzupełnienie do raportu ooś.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała pozytywną opinię Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie: PZ-OR-II.7030.3.57.2021.AKU z dnia 07.03.2022r.

W dniu 04.07.2023r. roku do Wójta Gminy Zawidz wpłynął wniosek Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą ul. Jana Marcina Szancera 9/44, 02-495 Warszawa, o dopuszczenie na prawach strony organizacji ekologicznej Fundacji Grand Agro w postępowaniu administracyjnym, toczącym się w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie”. Wniosek w imieniu Fundacji został podpisany podpisem elektronicznym przez Prezesa Fundacji Grand Agro – Pana Kazimierza Mroczkowskiego (zwanego dalej „Wnioskodawcą”). Wnioskodawca jako podstawę swojego żądania wskazał art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 31 § 1 p. 2 ustawy kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.). Wnioskodawca w przedłożonym wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym w przedmiotowej sprawie złożył informację z Krajowego Rejestru Sądowego (Nr KRS: 0000585532) oraz przedłożył statut Stowarzyszenia, z którego wynika, że jednym z celów Fundacji jest czynny udział w postępowaniach, w których wydawane są decyzje dla przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko naturalne i dobrostan lokalnej społeczności zwłaszcza przy występowaniu oddziaływań, dla których brak jest norm ustawowych, jak na przykład odorowość. Na podstawie z art. 31 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu.

Na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 i § 2, art. 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) oraz art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństw w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.) Wójt gminy Zawidz w dniu 05.07.2023r. wydał postanowienie OŚ.6220.9.32.2020, w którym uznaje za stronę postępowania administracyjnego Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą ul. Jana Marcina Szancera 9/44, 02-495 Warszawa, w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie”.

Na podstawie art. art. 10 Kpa w dniu 07.02.2023r., Wójt Gminy Zawidz zawiadomił obwieszczeniem strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o przysługującym prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w toku postępowania dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, jak również zgłaszania uwag oraz wnoszenia sprzeciwu przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 7 dni od daty doręczenia obwieszczenia.

W dniu 15.02.2024r., do wójta gminy Zawidz Inwestor dostarczył pismo nawiązujące do wezwania Regionalnego Dyrektora Ochrony środowiska w Warszawie znak WOOS-I.4221.226.2020.MKA.4 z dnia 8 marca 2023 r., dotyczącego uzupełnień do raportu, w którym informuje, że trwają nadal prace związane z opinią hydrogeologiczną dla scharakteryzowania warunków hydrogeologicznych w rejonie projektowanej fermy drobiu. Inwestor wniósł o przedłużenie terminu na przekazanie odpowiedzi do dnia 30 kwietnia br. Jednocześnie wskazał, że wobec trwających prac nad odpowiedziami do RDOŚ obwieszczenie o zakończeniu postępowania jest przedwczesne, a sam materiał dowodowy niekompletny. W związku z powyższym wniósł o dalsze procedowanie sprawy.

W ocenie wójta gminy Zawidz żądanie Inwestora dalszego procedowania w sprawie jest nieuprawnione ponieważ Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.5 z dnia 02.06.2023r., po raz kolejny wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie ochrony przyrody, które zostało przesłane Inwestorowi w dniu 06.06.2023r., pismem wójta gminy Zawidz OŚ.6220.9.31.2020. Uzupełnienie należało przedłożyć w formie pisemnej oraz na informatycznym nośniku danych z zapisem w formie elektronicznej w terminie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym bieg ww. terminu rozpoczął się, 01.07.2023r., gdy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na mocy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2023 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, nie obowiązywał ani stan epidemii, ani stan zagrożenia epidemicznego.

W wyznaczonym terminie inwestor nie przedłożył wymaganego uzupełnienia raportu ani nie wnioskował o przedłużenie terminu na jego złożenie.

Organ I instancji dokonał weryfikacji stanowisk organów współdziałających tj. stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie a także Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia organ bierze pod uwagę między innymi wyniki uzgodnień i opinii. Jest to jeden z elementów branych pod rozwagę przez organ przy wydawaniu tej decyzji. Nie oznacza to jednak, że pozytywna opinia czy uzgodnienie organów współdziałających przesądza o konieczności wydania pozytywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne uzgodnienia ze strony DRZGW w Warszawie a także UMWM w Warszawie nie obligują organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Treść niniejszej decyzji przygotowana została w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w sprawie oraz wiedzę własną organu.

Z analizy opinii negatywnej Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu wynika, że planowana inwestycja może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu, a kierując się zasadą przezorności stanowiącej zasadę prawa unijnego, te negatywne skutki traktujemy jak pewność ich występowania. Raport stanowiący dowód w ocenie nie zawiera procedur dotyczących eliminacji uciążliwości zapachowych i hałasu dla mieszkańców najbliższej usytuowanych, a prawna ochrona zdrowia i życia są wartościami nadrzędnymi.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu stwierdza, że wobec braku ustawy odorowej w sporządzonym raporcie podano jedynie przybliżone i szacunkowe dane oddziaływania substancji zapachowych na powietrze w rejonie lokalizacji budynku

inwentarskiego. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania odorów na środowisko.

Zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483) Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

Zrównoważony rozwój jest zasadą ujętą w Konstytucji RP i Traktatach UE, jego istotą jest powiązanie szybkiego rozwoju życia i zdrowia ludzi z poprawą stanu środowiska, w związku z czym zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych i ekonomicznych. Po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia w pobliżu występowania znacznej ilości rozproszonych zabudowań zagrodowo-mieszkalnych, mimo braku regulacji prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowo - odorowych, może oddziaływać negatywnie na zdrowie ludzi i ochronę przyrody, zagrażając w sposób bezpośredni mieszkańcom m. Osiek, gm. Zawidz.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu stwierdza, że przedmiotowy raport pozornie spełnia wymogi formalne - tj. zawiera elementy wymienione w art. 66 uoos, ale pod względem treści są one niewystarczające do ustalenia wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia. W raporcie nie przedstawiono jednoznacznie wpływu przedsięwzięcia na zdrowie ludzi i środowisko w aspekcie zagrożenia odorami. W ocenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu prowadzony na dużą skalę chów zwierząt nie jest obojętny dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w pobliżu tak dużej fermy drobiu. Dzieje się tak głównie za sprawą uciążliwych odorów oraz zanieczyszczeń wód powierzchniowych i gruntowych w wyniku nawożenia gleby. W tej sprawie należy mieć zaś na uwadze przede wszystkim bliską odległość zabudowań mieszkalnych.

Zasada przezorności zobowiązuje, aby każdy kto planuje, wyraża zgodę lub podejmuje działalność, której negatywnie oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane ze względu na brak regulacji prawnych, niedostatki wiedzy, deficyt informacji, brak pełnych danych statystycznych, niemożliwość wykonania analiz, symulacji, rozbieżności stanowisk, zwłaszcza stanowisk ekspertów, kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Praktycznym wymiarem zastosowania tej zasady może być odmowa wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia, którego skutki są niepewne, niejasne wątpliwe czy ryzykowne.

W ocenie PPIS w Sierpcu przedstawiony przez Inwestora raport ooś nie może być podstawą do ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Tym samym nie może być uznany za dowód w sprawie, że planowana inwestycja nie stwarza potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Przedstawiony w sprawie raport nie obejmuje analizy emisji wszystkich gazów do powietrza, które zidentyfikowano jako emitowane z kurników. Wskazać należy, że objęte analizą gazy mimo, że spełniają ogólne normy stężeń nie chronią mieszkańców przed uciążliwością zapachową. Podczas eksploatacji omawianej instalacji należy się liczyć z możliwością uwalniania uciążliwych odorów, które będą także związane z cyklicznym czyszczeniem kurników, gromadzeniem i przechowywaniem, a także transportem pomiotu kurzego.

Amoniak jest najbardziej uciążliwym dla środowiska naturalnego gazem produkowanym przez kurniki i nie tylko, które wytwarzają również dwumetyloaminę, dwutlenek węgla, a także ketony i inne związki o charakterze odoru. Przebywanie przez dłuższy czas w strefie uciążliwej, powoduje niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi np.: ból głowy, złe samopoczucie, rozdrażnienie, poddenerwowanie, alergię, dolegliwości ze strony układu oddechowego, a nawet

może prowadzić do stanów depresyjnych. W badaniach naukowych stwierdzono, że długotrwałe przebywanie w takich warunkach może powodować uspienie funkcji neurologicznych oraz wystąpienie alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych, a nawet prowadzić do astmy.

Biorąc pod uwagę brak odpowiedniej ilości arealu do zagospodarowania pomiotu kurzego we własnym zakresie, zbyt mała odległość projektowanych obiektów inwentarskich od najbliższych budynków sąsiedzkich oraz możliwość negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi i warunki środowiska, stąd Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu wydał negatywną opinię sanitarną.

Z analizy pozytywnej opinii Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie wynika, że zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na wykazanie w dokumentacji, że instalacja:

1. Będzie spełniała wymogi najlepszych dostępnych technik i technologii na etapie eksploatacji - w zakresie emisji do powietrza, emisji hałasu, gospodarki odpadami, gospodarki wodno - ściekowej oraz wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach unii europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.);
2. Nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie poza granice działki właściciela;
3. Nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i na wody regionu wodnego, a tym samym nie będzie miała negatywnego wpływu na JCWP i JCWPd.
4. Na etapie eksploatacji instalacji przy zachowaniu warunków rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu przedstawionych w dokumentacji, dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu, w tym również substancji odoroczynnych (amoniak, siarkowodor) pochodzących z procesu technologicznego nie spowodują przekroczenia aktualnie obowiązujących norm.

Ponadto mając na uwadze konkluzje BAT i możliwość wystąpienia konfliktów społecznych należy mieć na uwadze potrzebę opracowania planu zarządzania odorami na etapie występowania z wnioskiem o pozwolenie zintegrowane dla przedmiotowej instalacji.

Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie zaopiniował pozytywnie planowane przedsięwzięcie w zakresie kryteriów dotyczących pozwoleń zintegrowanych pod warunkiem spełniania na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:

- I. wymagań konkluzji BAT dla intensywnego chowu drobiu, określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, w tym opracowania planu zarządzania odorami na etapie występowania z wnioskiem o wydanie pozwolenia zintegrowanego, w przypadku wystąpienia konfliktów społecznych.
- II. wymagań rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56 poz. 344, z późn. zm.).
- III. wymagań technicznych i organizacyjnych dotyczących planowanych obiektów, w szczególności:
  1. obiekt inwentarski K-2 z przybudówką socjalną, o obsadzie 72 576 szt. szt./cykl oraz o powierzchni 3 024 m², 2 3,
  2. obiekt inwentarski K-1, K-4 z przybudówką kotłowni, o obsadzie 72 576 szt. szt./cykl każdy, oraz o powierzchni 3 024 m² każdy,

3. obiekt inwentarski K-3 z przybudówką magazynową, o obsadzie 72 576 szt. szt./cykl oraz o powierzchni 3 024 m²,
4. zainstalowanie w każdym z planowanych kurników maksymalnie:
  - a. 4 szt. wentylatorów dachowych o maksymalnej wydajności 15 800 m³/h każdy oraz o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 83 dB każdy, oraz o minimalnej wysokości h = 7,5 m i maksymalnej średnicy 0,63 m każdy;
  - b. 14 szt. wentylatorów dachowych o maksymalnej wydajności 16 400 m³/h każdy oraz o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 85 dB każdy, oraz o minimalnej wysokości h = 7,5 m i maksymalnej średnicy 0,63 m każdy;
  - c. 8 szt. wentylatorów szczytowych o maksymalnej wydajności każdego do 35 800 m³/h każdy oraz poziomie mocy akustycznej nie większym niż 86 dB, z odprowadzeniem zanieczyszczeń 8 emitarami pionowymi na minimalnej wysokości 2,0 m i maksymalnej średnicy 1,4 m, wylot poziomy. Wentylatory szczytowe zostaną zgrupowane obok siebie i obudowane osłonami, zastosowane zostaną po dwie osłony ściennie dla każdego budynku kurnika, o wysokości wylotu ok. 3,5 m i wymiarach 1,5 m x 8,0 m. Typ wylotu: powierzchniowy, niezadaszony;
5. 8 silosów paszowych o poj. do 26,7 Mg, każdy,
6. 8 zbiorników na gaz płynny o poj. do 6 400 l, każdy,
7. waga samochodowa,
8. konfiskator,
9. agregat prądotwórczy o mocy ok. 200 kW,
10. 4 kotły gazowe o mocy ok. 310 kW każdy,
11. 5 zbiorników na ścieki bytowe o poj. do 10 m³, każdy,
12. 20 zbiorników wewnętrznych, podposadzkowych na odcieki o poj. do 2,5 m³, każdy,
13. 2 studnie głębinowe,
14. pojemnik na śmieci,
15. stacja trato,
16. zbiornik przeciwpożarowy.

IV. wymagań dotyczących ochrony środowiska nieobjętych konkluzjami BAT:

1. prowadzenia działań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów,
2. gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w wyniku funkcjonowania przedsięwzięcia zgodnie z aktualnymi przepisami prawa w tym zakresie;
3. odprowadzania wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachowych na tereny zielone biologicznie czynne, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku odpływu wód opadowych;
4. po zakończeniu każdego cyklu chowu przekazywania pomiotu bezpośrednio jako odpad do zagospodarowania przez uprawnione podmioty;
5. zastosowania automatycznego oraz wysokowydajnego systemu pojenia i zadawania paszy;
6. prowadzenia w sposób hermetyczny procesu załadunku paszy z paszowozów.

Dodatkowo Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie, jako organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji, przypomina o uwzględnieniu w dalszych pracach projektowych/wykonawczych usytuowania stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza. Powyższy obowiązek wynika z art. 221 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 208 ust. 1 ustawy Poś. Ponadto zgodnie z art. 147 ust. 4 ww. ustawy prowadzący instalację nowo zbudowaną lub zmienioną w istotny sposób, z której emisja wymaga pozwolenia, jest obowiązany do przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z tej instalacji.

Z analizy pozytywnego uzgodnienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie wynika, że planowane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych, zwanej dalej JCWP, o kodzie RW2000232687232 i nazwie „Raciaznica od źródeł do dopływu z Niedróża Starego, z dopływem z Niedróża Starego”. Jest to naturalna część wód, niemonitorowana, użytkowana rolniczo, z nierozpoznaną presją, dla której stan ogólny określono jako zły, wynikający ze stanu ekologicznego poniżej dobrego, przy czym stan chemiczny określono jako dobry. Zlewnia ww. JCWP jest zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego. W związku z powyższym, dla ww. obszaru JCWP wyznaczono derogacje na podstawie art. 4 ust. 4 tiret 1 oraz art. 4 ust. 4 tiret 2 Ramowej Dyrektywy Wodnej, tj. Dyrektywy 2000/60/WE, zwanej dalej RDW, którą uzasadnia się brakiem możliwości technicznych i dysproporcjonalnymi kosztami. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu, brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z prowadzonymi w latach 2014-2015 badaniami monitoringowymi możliwe będzie w roku 2016 przeprowadzenie oceny rzeczywistego stanu i zagrożenia JCWP. W przypadku potwierdzenia złego stanu wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności. Drugie odstępstwo wyznaczono na podstawie art. 4 ust. 7 RDW - „Zbiornik wodny "Kraszewo" na rzece Raciaznicy”.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych, zwanej dalej JCWPd, oznaczonej kodem PLGW200049. Dla ww. obszaru JCWPd stan chemiczny, ilościowy oraz ogólny określono jako dobry, ale osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone. Inwestycja znajduje się także na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Subniecka warszawska nr 215, obszar nieudokumentowany. Powyższe należy mieć na uwadze przy projektowaniu przedsięwzięcia, w szczególności osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego przez JCWP, jak również nie pogarszanie jakości wód podziemnych wykorzystywanych do spożycia.

W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, a także wód powierzchniowych i podziemnych przed potencjalnym zanieczyszczeniem, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie określił warunki dotyczące jego realizacji oraz eksploatacji lub użytkowania. Na etapie realizacji przedsięwzięcia stosowany będzie sprawny technicznie sprzęt i urządzenia. Zaplecze budowy, a w szczególności miejsca postoju pojazdów i maszyn, zlokalizowane zostaną na terenie uszczelnionym oraz zabezpieczonym przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do gruntu i wód oraz wyposażone zostanie w materiały sorpcyjne umożliwiające szybkie usunięcie ewentualnych wycieków paliw. Wszelkie prace związane z tankowaniem i naprawami pojazdów i maszyn budowlanych wykonywane będą poza terenem przedsięwzięcia, na terenie uszczelnionym i zabezpieczonym przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego substancjami ropopochodnymi. Materiały i surowce składowane będą w sposób uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód. Ww. warunki pozwolą zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne przed potencjalnym zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla wód, w tym substancjami ropopochodnymi.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż Inwestor nie przewiduje konieczności wykonania odwodnienia wykopów. Na podstawie informacji zawartych w dokumentacji zwierciadło wód gruntowych występuje na głębokości od 2,6 m p.p.t. do 4,7 m p.p.t., a wykopy fundamentowe będą sięgały 1,2 m p.p.t., zaś głębokość posadowienia zbiorników kubaturowych będzie wynosiła do ok. 2,5 m p.p.t. Jednak, w przypadku stwierdzenia, iż ww. wody gruntowe zalegają blisko powierzchni terenu, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wprowadził warunek, aby w przypadku stwierdzenia

konieczności odwadniania dna wykopów, prace odwodnieniowe prowadzone były bez konieczności trwałego obniżania poziomu wód gruntowych, a czas ewentualnego odwadniania wykopu zostanie ograniczony do niezbędnego minimum. Wody z ewentualnego odwodnienia zagospodarowane zostaną zgodnie z warunkami zgody wodnoprawnej. Ponadto, prace ziemne prowadzone będą w sposób nie naruszający stosunków gruntowo-wodnych. Szczegółowa analiza map topograficznych i satelitarnych wykazała, iż w obrębie działki o nr ew. 170, obręb Osiek, w odległości ok. 26,75 m od projektowanych budynków przebiega sieć kanalizacji sanitarnej. Dodatkowo w odległości ok. 39,76 m od projektowanych budynków przebiega rów melioracyjny. Ww. urządzenia wodne zlokalizowane są w miejscach niekolidującym z planowanymi obiektami budowlanymi. Nie jest wymagana przebudowa lub likwidacja istniejącego urządzenia melioracyjnego, a gospodarka ściekowa, odpadami i nawozami będzie prowadzona w sposób niestwarzający zagrożenia dla ww. urządzenia wodnego. Niemniej jednak wprowadzono warunek, aby podczas prac realizacyjnych oraz w fazie eksploatacji nie dopuścić do zniszczenia lub uszkodzenia rowów melioracyjnych znajdujących się w obrębie terenu inwestycyjnego. Zdjęta wierzchnia warstwa ziemi (odkład) składowana będzie poza obszarami, na których znajdują się cieki wodne, a także poza obszarami kierunku spływu wód powierzchniowych do ujęć wód podziemnych. Odkład wykorzystany zostanie w obrębie terenu inwestycyjnego, a jego nadmiar przekazany zostanie uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania.

Powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnych zbiornikach bezodpływowych przewoźnych toalet. Ww. zbiorniki będą systematycznie opróżniane, a ich zawartość odprowadzana będzie przy wykorzystaniu taboru asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków, co zabezpieczy środowisko gruntowo-wodne przed przedostaniem się ww. ścieków i zanieczyszczeń w jego obręb.

Niezanieczyszczone wody opadowe i roztopowe powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odprowadzane będą do gruntu, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmienną stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odpady magazynowane będą w sposób selektywny, a następnie będą sukcesywnie przekazywane do odbioru podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Teren inwestycji, zarówno na etapie jej realizacji, jak i eksploatacji, wyposażony zostanie w środki (sorbenty) do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych, a w przypadku wycieku ww. substancji, zanieczyszczenie zostanie niezwłocznie usunięte, zaś zużyte środki do neutralizacji przekazane będą uprawnionym odbiorcom. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia pobór wód prowadzony będzie z planowanego ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej) składającego się z dwóch studni, przy zastosowaniu urządzeń służących do poboru wód podziemnych o wydajności eksploatacyjnej ujęcia nie większej $Q_e = 9,0 \text{ m}^3/\text{h}$, przy zasięgu leja depresji wynoszącego ok. 119 m i depresji ok. 3,75 m, głębokość studni szacowana jest od ok. 21-50 m do 35-70 m, w ramach zatwierdzonych zasobów dyspozycyjnych i eksploatacyjnych ww. ujęcia. Prowadzony będzie rejestr zużycia wody oraz zastosowane zostaną urządzenia minimalizujące jej zużycie. Pobór wód na potrzeby technologiczne (pojenie zwierząt, mycie i dezynfekcję pomieszczeń hodowlanych i urządzeń, chłodzenie kurników, zapotrzebowanie na stację uzdatniania wody (SUW)) obliczony zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8, poz. 70) wyniesie ok. 42 674,7 m³/rok. Woda na terenie gospodarstwa będzie wykorzystywana również na cele socjalno-bytowe i obejmować będzie również pobór wody na utrzymanie czystości w pomieszczeniach socjalnych. Łączna ilość pobranej wody na ww. cel będzie wynosiła ok. 69,35 m³/rok.

Ścieki powstające w związku z płukaniem filtrów będą trafiać w pierwszej kolejności do osadnika wód popłucznych. Następnie w procesie sedymentacji, w którym zostaną oczyszczone, będą odprowadzane poprzez system drenarski do ziemi. Na wykonanie drenażu i wprowadzenie podczyszczonych ścieków (wód popłucznych) do ziemi Inwestor uzyska stosowne zgody wodnoprawne. Powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe oraz ścieki powstałe po procesie higienizacji pomieszczeń socjalnych gromadzone będą w pięciu szczelnych, bezodpływowych zbiornikach o pojemności ok. 10 m³ każdy. Ww. zbiorniki będą systematycznie opróżniane, a ich zawartość odprowadzana będzie przy wykorzystaniu taboru asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków. Czyszczenie pomieszczeń hodowlanych prowadzone będzie po zakończeniu cyklu produkcyjnego (usunięciu inwentarza z obiektów) oraz usunięciu obornika, w pierwszej kolejności budynek będzie zamiatany, a zabrudzone powierzchnie będą czyszczone myjkami ciśnieniowymi czystą wodą pod wysokim ciśnieniem bez użycia detergentów. Po tych zabiegach i osuszeniu kurnika przekazywany on będzie do dezynfekcji przez zamglawianie. Na etapie eksploatacji ścieki przemysłowe powstające w wyniku mycia posadzek obiektów inwentarskich gromadzone będą w dwudziestu szczelnych, podposadzkowych, bezodpływowych zbiornikach o pojemności ok. 2,5 m³ każdy. Ww. zbiorniki będą systematycznie opróżniane, a ich zawartość odprowadzana będzie przy wykorzystaniu taboru asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków.

Po zakończeniu cyklu chowu, powstający na etapie eksploatacji przedsięwzięcia obornik będzie bezzwłocznie usuwany z kurników bezpośrednio na środki transportu, bez magazynowania i przetwarzania na terenie fermy. Środki transportu, przewożące obornik, nakrywane będą szczelną przykrywą brezentową, zapobiegającą rozsypywaniu ładunku. Powstający w związku z użytkowaniem fermy obornik będzie przekazywany do biogazowni, gdzie następnie zostanie przetworzony w biogaz, podmiotom zewnętrznym zajmującym się uprawami roślin lub grzybów-jako nawóz naturalny stosowany bezpośrednio w glebie bez uprzedniego przetworzenia. Przewiduje się, iż w ciągu roku powstanie ok. 4 935,2 Mg obornika. Zasiedlenie obiektów inwentarskich wykonywane będzie po całkowitym ich opróżnieniu z powstałego obornika. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywane będą w szczelnym konfiskatorze, zlokalizowanym na szczelnym podłożu, w wydzielonym miejscu na terenie fermy. Dodatkowo, wszystkie pomieszczenia inwentarskie, zbiorniki bezodpływowe na ścieki bytowe i przemysłowe oraz zbiorniki na gaz ciekły zabezpieczone zostaną przed przenikaniem potencjalnych zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego, a system wodno-ściekowy oraz posadzki regularnie i terminowo poddawane będą próbom szczelności, kontrolom napełnienia oraz konserwacjom. Wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie będą niezwłocznie usuwane.

W opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie rozwiązania techniczne dla planowanej inwestycji pozwolą zabezpieczyć środowisko wodne przed emisją zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych, prawidłowa eksploatacja przedsięwzięcia oraz odpowiednie postępowanie z powstającymi nawozami naturalnymi - obornikiem, ściekami i odpadami ograniczą wpływ na środowisko wodne, a zatem nie będą powodować znaczących oddziaływań.

Planowana inwestycja położona jest poza obszarami wybrzeży i obszarami morskimi oraz poza obszarami górskimi i leśnymi, poza strefami ochronnymi ujęć wód oraz poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, a także poza obszarami wodno-błotnymi lub innymi obszarami o niskim poziomie wód gruntowych, w tym siedliskach łągowych oraz przy ujściu rzek. Analizując treść wniosku i załączników ustalono, że planowana inwestycja nie obejmuje działań na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wynikającym z map zagrożenia powodziowego udostępnionych do publicznej wiadomości na Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 22 października 2020 r. oraz ze Studiów Ochrony Przeciwpowodziowej określonych w art. 549 ustawy Prawo wodne.

Na podstawie informacji zawartych w raporcie ooś oraz w jego uzupełnieniach Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie stwierdził brak negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił następujące warunki:

- 1) stosować sprawny technicznie sprzęt i urządzenia, bez wycieków paliwa lub innych płynów eksploatacyjnych;
- 2) zaplecze budowy, a w szczególności miejsca postoju pojazdów i maszyn budowlanych, zlokalizować na terenie uszczelnionym oraz zabezpieczyć przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do gruntu i wód, wyposażyć w materiały sorpcyjne umożliwiające szybkie usunięcie ewentualnych wycieków paliw;
- 3) wszelkie prace związane z tankowaniem i naprawami pojazdów i maszyn budowlanych wykonywać poza terenem przedsięwzięcia, na terenie uszczelnionym i zabezpieczonym przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego substancjami ropopochodnymi;
- 4) materiały i surowce składować w sposób uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód;
- 5) w przypadku stwierdzenia konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić bez konieczności trwałego obniżania poziomu wód gruntowych; do minimum ograniczyć czas odwadniania wykopu oraz ograniczyć wpływ ww. prac do terenu działki inwestycyjnej; wody z ewentualnego odwodnienia zagospodarować zgodnie z warunkami określonymi w zgodzie wodnoprawnej;
- 6) roboty ziemne prowadzić w sposób nienaruszający stosunków gruntowo-wodnych;
- 7) podczas prac realizacyjnych oraz w fazie eksploatacji nie dopuścić do zniszczenia lub uszkodzenia rowu melioracyjnego oraz sieci kanalizacji znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie terenu inwestycyjnego;
- 8) zdjętą wierzchnią warstwę ziemi (odkład) składować poza obszarami, na których znajdują się cieki wodne, poza terenem zagrożonym powodzią, a także poza obszarami kierunku spływu wód powierzchniowych do ujęć wód podziemnych; odkład wykorzystać w obrębie terenu inwestycyjnego, a jego nadmiar przekazać uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania;
- 9) na etapie realizacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzić w szczelnych zbiornikach bezodpływowych przenośnych toalet, a następnie przekazywać wyspecjalizowanej firmie asenizacyjnej transportującej ścieki do oczyszczalni ścieków;
- 10) niezanieczyszczone wody opadowe i roztopowe powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odprowadzać do gruntu, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 11) powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odpady magazynować w sposób selektywny, a następnie sukcesywnie przekazywać do odbioru podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami;
- 12) teren inwestycji, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, wyposażyć w środki (sorbenty) do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych, a w przypadku wycieku ww. substancji, zanieczyszczenie niezwłocznie usunąć i przekazać zużyte środki do neutralizacji uprawnionym odbiorcom;
- 13) wodę na etapie realizacji inwestycji dostarczać beczkowozami;
- 14) pobór wód na etapie eksploatacji przedsięwzięcia prowadzić z planowanego ujęcia wody podziemnej (studni głębinowych) składającego się z dwóch studni, przy zastosowaniu urządzeń służących do poboru wód podziemnych o wydajności eksploatacyjnej ujęcia nie większej $Q_e = 9,0 \text{ m}^3/\text{h}$, przy zasięgu leja depresji wynoszącego ok. 119 m i depresji ok. 3,75 m, głębokość studni szacowana jest od ok. 21-50 m do 35-70 m, w ramach

- zatwierdzonych zasobów dyspozycyjnych i eksploatacyjnych ww. ujęcia, a także na warunkach uzyskanych w pozwoleniu wodnoprawnym;
- 15) prowadzić rejestr zużycia wody oraz zastosować urządzenia minimalizujące zużycie wody;
  - 16) powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wody popłuczne z czyszczenia filtrów zagospodarowywać zgodnie z uzyskaną zgodą wodnoprawną;
  - 17) powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzić w szczelnych, podziemnych zbiornikach bezodpływowych o poj. 10 m³ każdy, a następnie przekazywać wyspecjalizowanej firmie asenizacyjnej transportującej ścieki do oczyszczalni ścieków; nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiorników;
  - 18) na etapie eksploatacji ścieki przemysłowe powstające w wyniku mycia posadzek gromadzić w 20 szczelnych, podposadzkowych, bezodpływowych zbiornikach o pojemności ok. 2,5 m³ każdy, a następnie przekazywać wyspecjalizowanej firmie asenizacyjnej transportującej ścieki do oczyszczalni ścieków, nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiornika;
  - 19) czyszczenie pomieszczeń hodowlanych prowadzić po zakończeniu cyklu produkcyjnego (usunięciu inwentarza z obiektów) oraz usunięciu obornika, w pierwszej kolejności na sucho poprzez zmiatanie, a następnie zabrudzone powierzchnie będą czyszczone poprzez zastosowanie myjek ciśnieniowych, bez użycia detergentów; dezynfekcję przeprowadzać metodą zamglawiania;
  - 20) po zakończeniu cyklu chowu, powstający na etapie eksploatacji przedsięwzięcia nawóz naturalny - obornik, wywozić bezpośrednio z każdego kurnika; w pierwszej kolejności przekazywać w całości jako biomasa do biogazowni oraz podmiotom zewnętrznym zajmującym się uprawą roślin lub grzybów na podstawie zawartej umowy;
  - 21) nie stosować obornika do nawożenia pól własnych Inwestora lub dzierżawionych;
  - 22) nie magazynować oraz nie przetwarzać obornika na terenie fermy oraz nie przechowywać poza budynkami inwentarskimi;
  - 23) ładunek i transport obornika zabezpieczyć tak, aby nie dochodziło do zanieczyszczenia ładunkiem azotu środowiska gruntowo-wodnego (wód powierzchniowych lub podziemnych, powierzchni ziemi);
  - 24) zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywać w szczelnym, chłodzonym konfiskatorze, zlokalizowanym na szczelnym podłożu, w wydzielonym miejscu na terenie fermy;
  - 25) wszystkie pomieszczenia inwentarskie, zbiorniki bezodpływowe na ścieki, zbiorniki na gaz oraz miejsce przechowywania konfiskatora jak i sam konfiskator zabezpieczyć przed przenikaniem potencjalnych zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego;
  - 26) system wodno-ściekowy oraz posadzki regularnie i terminowo poddawać próbom szczelności, kontrolom napełnienia oraz konserwacjom; wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie niezwłocznie usuwać.

W opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie przedmiotowe przedsięwzięcie zarówno w fazie realizacji, jak i w fazie eksploatacji, przy zachowaniu odpowiednich środków i technik wskazanych w raporcie o oś oraz jego uzupełnieniach, a także przy zachowaniu warunków określonych w sentencji uzgodnienia, nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Wójt Gminy Zawidz jako Organ I instancji dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Na stronie nr 41 oraz 82 autor raportu stwierdza, że przedmiotowa instalacja będzie źródłem emisji technologicznej. Mimo przyjętych rozwiązań techniczno – technologicznych, przedmiotowa ferma będzie źródłem emisji substancji odorowych, powstających w wyniku rozkładu produktów przemiany materii zwierząt podczas chowu. Źródłem ciągłej emisji odorów do powietrza są systemy wentylacyjne. Okresowo emisja odorów może być

powodowana czyszczeniem budynków i usuwaniem obornika. Zanieczyszczenia gazowe, powodujące pojawienie się uciążliwości zapachowej, występują najczęściej jako wieloskładnikowe mieszaniny, których dokładny skład chemiczny trudny jest do określenia. Zasadniczo wielkość emisji związków odorotwórczych jest niewielka i nie stanowi zagrożenia dla środowiska, jednak może być uciążliwa z uwagi na koncentrację zapachu. Każda substancja odorotwórcza posiada charakterystyczne minimalne stężenie wyczuwalne przez zmysł powonienia. Dla większości tych substancji próg wyczuwalności zapachowej leży znacznie poniżej wartości stężeń dopuszczalnych w powietrzu, określonych odpowiednimi rozporządzeniami. Subiektywność oceny oraz trudność w jednoznacznym określeniu norm zapachowych są przyczyną nieokreślenia norm zapachowych w polskim prawodawstwie.

W ocenie tut. organu brak możliwości przeprowadzenia symulacji oddziaływania zapachowego tak dużej fermy spowodowana brakiem jednoznacznie określonej metodyki jest trudnością znacznie ograniczającą zakres oceny. Brak unormowań prawnych (dopuszczalnych norm) w zakresie odorów powoduje więc brak możliwości rzetelnego określania na etapie projektowania inwestycji wielkości emisji substancji złoonych.

Obowiązkiem organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko jest poczynienie wszechstronnych ustaleń na temat spodziewanego oddziaływania przedsięwzięcia na szeroko rozumiane środowisko, w tym na ludzi.

Oczywistym jest, iż przy inwestycjach z zakresu ferm hodowlanych takich jak kurniki, istotne znaczenie ma kwestia ewentualnej uciążliwości odorowej tych obiektów. Zasięg takiej uciążliwości musi być zatem zbadany w każdej takiej sprawie. Okolicznością bezspornie utrudniającą badanie ww. uciążliwości jest brak w obowiązującym systemie prawa norm określających dopuszczalne wartości odorów, w tym w szczególności odorów emitowanych przez fermy hodowlane (brak norm odorowych). Linia orzecznictwa sądowego, stoi na stanowisku, iż taki stan normatywny bynajmniej nie zwalania organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań z obowiązku dokładnego wyjaśnienia, czy ryzyko wystąpienia uciążliwości odorowej wystąpi w danej sprawie i w jaki sposób uciążliwości tej można zapobiec (por. np. wyrok NSA z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11, wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 1196/17).

Jak już wspomniano, brak regulacji odorowych wprawdzie utrudnia dokonywanie koniecznych ustaleń faktycznych, ale w żadnym razie ich nie uniemożliwia, w szczególności przy wykorzystaniu wiadomości specjalnych. W sytuacji, w której inwestycje z zakresu ferm hodowlanych nie należą do przedsięwzięć co do istoty nowatorskich, eksperymentalnych a przeciwnie do przedsięwzięć realizowanych i funkcjonujących co najmniej od kilkudziesięciu lat, to w oczywisty sposób różne aspekty tego funkcjonowania, w tym powodowanie uciążliwości odorowych (w tym w szczególności typowy zasięg terytorialny takich uciążliwości, jak też co najmniej szacunkowa skala natężenia takiej uciążliwości) są bez wątplenia znane osobom posiadającym odpowiednią wiedzę w tym zakresie.

Zdecydowanie również należy odrzucić, jako okoliczność mogącą uzasadniać odstępowanie od dokonywania takich ustaleń, rzekomą całkowitą relatywność, czy też subiektywizm ocen co do uciążliwości odorowej danego przedsięwzięcia. Pogląd ten miałaby się opierać na nieakceptowanym w ocenie tut. organu przekonaniu, iż całkowicie niemożliwym jest, przy braku norm odorowych, wskazanie jakiegokolwiek kryterium uciążliwości odorowej. Takie stanowisko klóciłoby się bowiem w oczywisty sposób ze wskazaniem doświadczenia życiowego, w świetle których wprawdzie próg odczuwania uciążliwości odorowej może różnić się w przypadku poszczególnych osób, niemniej okoliczność ta nie jest równoznaczna z nieistnieniem utrwalonej i łatwo dostępnej wiedzy na temat stopni uciążliwości odorowej, odbieranej przez zdecydowaną większość ludzi jako np. niska, średnia, wysoka, czy też bardzo

wysoka.

Wykazanie w toku postępowania administracyjnego, iż w świetle specjalistycznej wiedzy, odorowa uciążliwość danego przedsięwzięcia oddziaływałaby w sposób zbyt daleko idący na najbliższe sąsiedztwo (w szczególności zajęte pod zabudowę mieszkalną) upoważnia organ orzekający w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań do odmowy wydania takiej decyzji.

Należy w tym kontekście wyraźnie zaznaczyć, iż podstawą odmowy nie jest w tej sytuacji sam sprzeciw lokalnej społeczności, a jest nią brak możliwości zapobieżenia istotnemu negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (tj. oddziaływaniu na warunki życia ludzi, o których to warunkach mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś).

Zagadnienie uciążliwości odorowej należy przy tym ściśle odróżniać od zagadnienia emisji gazów do powietrza (amoniaku, czy też siarkowodoru). Aczkolwiek ww. gazy mają właściwości odorotwórcze, to dotrzymanie przez inwestora wymogów co do dopuszczalnego pułapu takiej emisji (wymogi te ściśle określają stosowne przepisy wykonawcze), nie można automatycznie utożsamiać z brakiem uciążliwości odorowych. Istota niniejszej sprawy sprowadzała się tym samym do ustalenia, czy planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji odorów oddziałujących w sposób nieakceptowany na otoczenie terenu inwestycji, tj. w szczególności na pobliską zabudowę mieszkaniową, znajdującą się w odległości już ok 260 metrów od granicy terenu inwestycji. Chodziło zatem o jednoznaczne ustalenie, czy odległość ta jest wystarczająca do uznania, że uciążliwość ta jest z punktu widzenia stałego pobytu ludzi akceptowalna, czy też nie.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak również w jego uzupełnieniach, nie dokonano oceny uciążliwości odorowej, bowiem zdaniem autora raportu subiektywność oceny oraz trudność w jednoznacznym określeniu norm zapachowych są przyczyną nieokreślenia norm zapachowych w polskim prawodawstwie.

W ocenie wójta gminy Zawidz takie stanowisko autora raportu pozostaje w sprzeczności z zaprezentowanym powyżej stanowiskiem w kwestii substancji odoroczynnych. Tym samym inwestor nie dokonał w tym zakresie własnej oceny czy metoda szacowania substancji odorowych jest wystarczająca i adekwatna do planowanej wielkości produkcji. Wobec powyższego nie dokonano analizy pozwalającej na oszacowanie zasięgu terytorialnego oraz skali (natężenia, czasu trwania) w stosunku do planowanej skali inwestycji - przewidywanych oddziaływań odorowych. W tej sytuacji brak jest podstaw do zweryfikowania stanowiska, że odległość planowanego przedsięwzięcia od siedzib ludzkich nie spowoduje nadmiernej uciążliwości w zakresie oddziaływania odorowego. Podkreślić w tym kontekście należy znaczne rozmiary przedsięwzięcia.

Analizując zapisy zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy ooś z dnia 3 października 2008 r. (Dz.U. z 2022 r., poz. 1261) Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

1.a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, stwierdzić należy, że w raporcie w rozdziale „Warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji” nie sprecyzowano jasno czy wykopy pod budynki, fundamenty czy zbiorniki będą odwadniane, jak również nie sprecyzowano gdzie zostanie zagospodarowana ziemia z wykopów. Dodatkowo opis planowanego przedsięwzięcia przedstawiony w Raporcie nie jest dokładnie sprecyzowany i nie pozwala na pełną ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W dokumentacji brak jest dokładnych danych m. in. dotyczących powierzchni użytkowej zajmowanej przez poszczególne budynki inwentarskie

oraz pozostałe budynki i budowle. Co z kolei uniemożliwia weryfikację poprawności wskazanej przez Wnioskodawcę obsady planowanego przedsięwzięcia.

Organ ocenia raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko swobodnie, nie jest zatem związany tym raportem. Może go przyjąć, jeśli uzna, że zawiera wszystkie wymagane prawem elementy, ale może go całkowicie lub częściowo zdyskwalifikować. To organ, a nie sporządzający raport, decyduje o załatwieniu sprawy. Inwestor składając raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawia dokument prywatny w kwestii faktycznej, której rozstrzygnięcie jest niezbędne do wydania przez organ decyzji środowiskowej. Sam raport podlegać musi ocenie w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym, który ma być kompleksowo zgromadzony. Dopiero po wyjaśnieniu zastrzeżeń strony do raportu i pełnego zebrania materiału dowodowego, organ może dokonać ustaleń i ocen potrzebnych do podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Należy podkreślić, że jedną z istotnych cech charakterystycznych postępowania dotyczącego ocen oddziaływania na środowisko jest prewencyjne zapewnienie celów ochrony środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Jego podstawowym celem jest dostarczenie wiedzy na temat ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków przedsięwzięcia na środowisko.

W ocenie planowanego przedsięwzięcia szczególną rolę odgrywa ogólny cel w postaci ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków danej inwestycji na środowisko. Ocena raportu powinna zmierzać do zidentyfikowania wszystkich potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją planowanej inwestycji, co jest niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą zostać uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego (por. wyrok NSA z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 1858/13).

Raport powinien uszczegółowiać wymagania ochrony środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Istnieje w związku z tym konieczność weryfikacji wszystkich elementów treści raportu zgodnie z zasadami prawa ochrony środowiska, w szczególności dotyczy to, jak już wyżej wspomniano, badania zgodności ustaleń dotyczących oddziaływań odorowych z treścią zasad prewencji i przezorności.

W raporcie nie została przeprowadzona ocena oddziaływania odorów na zdrowie ludzi z uwagi na brak aktualnie obowiązujących norm, które odnosiłyby się do uciążliwości substancji złoonych. Brak sparametryzowanych kryteriów dotyczących stopnia ogólnej uciążliwości zapachowej instalacji, nie może uzasadniać odstąpienia w raporcie od jednoznacznej oceny tej uciążliwości. Zasada przezorności uregulowana w art. 6 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 672) , zgodnie z którą kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, obliuguje w pierwszej kolejności autora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku, gdy dany rodzaj zagrożenia związanego z realizacją przedsięwzięcia jest trudny do określenia i przewidzenia, do sporządzenia takiej oceny. Jeżeli bowiem z ustaleń faktycznych zinterpretowanych przy wykorzystaniu treści zasady przezorności wynika, że zakres oddziaływania odorowego planowanego przedsięwzięcia jest trudny do przewidzenia, to nie można odstąpić od przeprowadzenia takiej oceny przedsięwzięcia z powołaniem się na brak regulacji prawnych dotyczących jakości zapachowej powietrza. (por.: wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie z dnia 06 lutego 2017 r. Sygn. akt IV SA/Wa 1841/16)

Z treści zasady przezorności, wynika, że dopuszczalne jest ograniczenie bądź zakaz realizacji przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, także w sytuacji, gdy ta możliwość nie została jeszcze w pełni, naukowymi

metodami, dowiedziona i wykazana oraz z uwagi na brak regulacji prawnych w tym zakresie. Zasada przezorności oznacza, że należy zapobiegać wszelkim potencjalnym zagrożeniom dla środowiska poniżej poziomu, od którego należy już liczyć się z prawdopodobieństwem ich wystąpienia w przyszłości, wykorzystując w tym celu osiągnięcia nauki techniki. W postępowaniu w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia opartym na zasadzie przezorności istotne znaczenie ma odsunięcie wszelkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ingerencje w środowisko powinny być ograniczone niezależnie od rozpoznanego stopnia istniejących obciążeń, tzn. niezależnie od norm imisji. Zakres dozwolonej ingerencji wyznacza dokonanie redukcji emisji w stopniu określonym za pomocą progresywnych reguł techniki (zob. J. Rotko, *Normy techniczne w prawie ochrony środowiska*, Wrocław 2000, s. 39.).

Brak norm prawnych określających standardy zapachowe instalacji nie może stanowić uzasadnienia dla odstąpienia od stosowania zasady przezorności. Obowiązywanie tej zasady jest konsekwencją potencjalnego ryzyka związanego z wystąpieniem bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Oznacza to, że nawet w sytuacji, kiedy to ryzyko nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności.

Odnosząc się do przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wskazać należy, że ich opis znajduje się w pkt 8 i pkt 9 raportu. Wariant proponowany przez wnioskodawcę został ponadto przedstawiony w pkt 8.1 i pkt 9 raportu. Wskazać należy, że słowo wariant oznacza inne opracowanie, wykonanie czegoś; odmianę, modyfikację, wersję. Wariant może dotyczyć tekstu, tematu, projektu, planu, przedsięwzięcia. Warianty realizacji przedsięwzięcia muszą stanowić względem siebie alternatywy.

Jak wynika z pkt 8.2 raportu, racjonalnym wariantem alternatywnym, który był analizowany w toku opracowywania raportu, był wariant różniący się w stosunku do wariantu podstawowego proponowanego przez Wnioskodawcę jedynie sposobem w jaki inwestor chciał zaopatrzyć inwestycję w wodę z wodociągu gminnego, a nie z własnego źródła poboru.

Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.s., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Kryterium ekonomiczne w tym również zasada zrównoważonego rozwoju, może stanowić element uzasadnienia wyboru określonego wariantu, ale nie usprawiedliwia pominięcia w raporcie, co do zasady, analizy racjonalnego wariantu alternatywnego, jak również wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

Ponadto w ocenie wójta gminy Zawidz, przedstawione w raporcie warianty przedsięwzięcia nie różnią się przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą powinno być wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających chronić środowisko oraz życie i zdrowie ludzi w jak najpełniejszym wymiarze.

Przedstawiony w raporcie wariant alternatywny ma charakter pozorny i jest w istocie inną wersją wariantu inwestorskiego. Przedstawiając wariant alternatywny należy wyraźnie określić cechy odróżniające go od wariantu zaproponowanego przez inwestora w raporcie, szczegółowo odnosząc się do oddziaływania inwestycji na środowisko. Wariant musi być także racjonalny z uwagi na realną w danych warunkach możliwość jego realizacji zarówno pod względem organizacyjnym, technologicznym czy finansowym.

Nie uzasadniono prawidłowo wyboru przedstawionych w raporcie wariantów. W literaturze zwrócono uwagę, że „wariantowanie” przedsięwzięcia obejmuje: lokalizację

przedsięwzięcia, zagospodarowanie terenu, rozwiązania dotyczące obiektów zewnętrznych, sieci transportu, zasilania, organizacji robót, doboru materiałów, czasu realizacji oraz inne (zob. G. Dobrowolski, *Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach*, Toruń 2011, s. 189).

Z opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska nie wynika, że będzie on lepiej zabezpieczał środowisko jako całość, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz racjonalny wariant alternatywny. Nie wystarczy bowiem, że będzie on korzystniejszy dla środowiska w stosunku do dwóch pozostałych wariantów. Ma on być najkorzystniejszy. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska powinien odzwierciedlać założenia zasady zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.

Inwestor uznał, że jego wariant stanowi jednocześnie wariant najkorzystniejszy dla środowiska (str. 26 raportu). Jednak faktycznie brak jest wnikliwego przedstawienia przez inwestora trzech osobnych, odrębnych wariantów przedsięwzięcia. A zatem, brak w nim jednego z podstawowych elementów wymienionych w art. 66 ust. 1 u.i.o.ś. tj. opisu analizowanych wariantów, co najmniej dwóch (poza zaproponowanym) - racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko każdego z tych wariantów. W raporcie znajduje się opis wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz powołanie się na podjęte przez inwestora rozważania nad wariantem alternatywnym. Rozważania te zawierają się w tylko w teoretycznych zestawieniach, z których wynika, że różniłby się on od wariantu wnioskodawcy jedynie sposobem w jaki inwestor chciał zaopatrzyć inwestycję w wodę z wodociągu gminnego, a nie z własnego źródła poboru. Jednocześnie w pkt 8 raportu oraz Tabeli 7 dokonano bardzo płytkiej analizy wpływu wariantu alternatywnego na środowisko. Tak skąpe przedstawienie wariantu alternatywnego (a w zasadzie tylko ogólnikowe jego wymienienie) nie pozostawia wyboru organowi i musi prowadzić do konkluzji, że najbardziej zasadna byłaby realizacja wariantu proponowanego przez inwestora. Takie przedstawienie wariantu alternatywnego jest niewystarczającym. (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia z dnia 2 listopada 2016 r. sygn. akt II SA/Bd 511/16). Brak opisu wymaganych przez ustawodawcę pozostałych dwóch wariantów, tj. proponowanego przez inwestora i odrębnego pełnego kompleksowo przedstawionego wariantu alternatywnego, stanowi naruszenie prawa (wyrok z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt II OSK 2916/12 oraz z dnia 25 lutego 2015 r. sygn. akt II SA/Bd 1017/14 (orzeczenia dostępne www.orzeczenia.nsa.gov.pl))

W ocenie wójta gminy Zawidz brak jest jednak faktycznie wnikliwego przedstawienia przez inwestora trzech osobnych, odrębnych wariantów przedsięwzięcia. A zatem, brak w nim jednego z podstawowych elementów wymienionych w art. 66 ust. 1 u.i.o.ś. tj. opisu analizowanych wariantów, co najmniej dwóch (poza zaproponowanym) - racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko każdego z tych wariantów.

Tak opisany wariant alternatywny nie stanowi alternatywy dla wariantu proponowanego przez wnioskodawcę. W raporcie wnioskodawca nie może zamiast alternatywnego wariantu - wymaganego przez prawo - wskazać innej wersji tego samego wariantu, różniącej się od wersji „inwestorskiej”.

W ocenie tut. organu, sama zmiana sposobu w jaki inwestor chciał zaopatrzyć inwestycję w wodę z wodociągu gminnego, a nie z własnego źródła poboru, stanowi tylko jeden element danej technologii, a nie zupełnie inny wariant danego przedsięwzięcia.

Posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś. pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Tymczasem, jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądowno-administracyjnego, związanego z treścią przepisów ustawy środowiskowej, racjonalną

alternatywą byłoby przedstawienie innego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który nie tylko jest możliwy do realizacji, ale też nie jest znacząco mniej korzystny dla środowiska. Przedstawiając bowiem wyraźnie bardziej niekorzystnie oddziaływującą na środowisko, alternatywę dla przedsięwzięcia (lub mało konkretną - jak w przedmiotowej sprawie) inwestor w istocie nie daje organowi możliwości wyboru. Jak wywodzi bowiem WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. III SA/Bd 1443/14), to nie wnioskodawca ma decydujący głos w wyborze wariantu realizacji przedsięwzięcia, lecz musi on w tym zakresie współdziałać z organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Szczególnie istotne jest przy tym rozważenie opisanych wariantów w kontekście zgłoszonych w toku postępowania zastrzeżeń, co do realizacji przedsięwzięcia. Analiza wariantowa ma bardzo istotne znaczenie w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Aby zapewnić organowi możliwość przeprowadzenia jak najpełniejszej oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora, wariantu. Wynika to wprost z art. 81 ust. 1 ustawy, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Znaczenie wariantowania w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika również z art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać m.in. rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania.

A zatem, raport zawierający warianty alternatywne, winien pozostawiać organowi możliwości wyboru wariantu realizacji przedsięwzięcia i uwzględnienia zastrzeżeń osób zamieszkujących na sąsiednich działkach w stosunku do przedsięwzięcia. (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 11 października 2016 r. sygn. akt II SA/Bd 746 /16).

W niniejszej sprawie racjonalną alternatywą byłoby przedstawienie innego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który nie tylko jest możliwy do realizacji, ale też nie jest mniej korzystny dla środowiska. zamiarem ustawodawcy było stworzenie warunków dla szerszego wyboru niż tylko wyboru pomiędzy realizowaniem przedsięwzięcia a jego zaniechaniem. Chodziło o wybór pomiędzy wariantami oddziałującymi w różny sposób na środowisko. Inaczej ustawodawca nie nakazywałby w art. 66 ust. 1 pkt 6 u.i.o.ś. określania przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, gdyż wariant polegający na niepodjęciu przedsięwzięcia nie oddziałuje na środowisko. Nie o taki zatem wariant chodzi w art. 66 ust. 1 pkt 6 u.i.o.ś. (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 24 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 864/10; wyrok NSA z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1376/12; wyrok WSA w Krakowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Kr 1722/12; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Go 274/14).

Raport, nawet po uzupełnieniach nie zawiera dostatecznie wystarczających informacji merytorycznych, umożliwiających rzetelną ocenę wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto należy wskazać, że wariantowanie przedsięwzięcia nie może być traktowane wyłącznie jako jedna z wielu niezbędnych formalności związanych z określeniem środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Model prawny wariantów realizacji przedsięwzięcia uregulowany w art. 66 ust. 1 pkt 5 stanowi implementację przepisów dyrektywy Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Tekst pierwotny OJ L 175 z 5 lipca 1985 r., s. 40-48. Wersja polska Dz.Urz.UE z 2004 r., wyd. spec., rozdz. 15,

t. 1, s. 248-256 z późn. zm.). Regulacja ta oparta została na założeniach zasady prewencji, której jednym z instrumentów prawnych są właśnie warianty realizacji przedsięwzięcia. Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG była wielokrotnie zmieniana.

Obecnie zagadnienia dotyczące wariantów realizacji przedsięwzięcia w prawie UE regulują przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.Urz.UE. L 26 z 28.1. 2012 r., s. 1). Z treści pkt 13 preambuły dyrektywy Nr 2011/92/UE wynika, że w ramach tej procedury ocen oddziaływania na środowisko państwa członkowskie mogą żądać, aby wykonawca dostarczył, między innymi, alternatywne rozwiązania dla przedsięwzięć, w których sprawie zamierza złożyć wniosek. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. d, dyrektywy, w przypadku gdy wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko, wykonawca przygotowuje i składa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz dostarcza opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych rozważanych przez wykonawcę, które są odpowiednie dla przedsięwzięcia i jego specyfiki, a także wskazanie głównych powodów wyboru danej opcji, z uwzględnieniem wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Według załącznika IV dyrektywy, zawierającego informacje o których mowa w art. 5 ust.1 opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych obejmuje na przykład rozwiązania związane z projektem przedsięwzięcia, technologią, lokalizacją, wielkością i skalą rozpatrywane przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z porównaniem wpływu na środowisko.

Treść wariantów należy oceniać w kategorii wytycznych dotyczących realizacji przedsięwzięcia zgodnie z wymaganiami prawa ochrony środowiska. Dla Organu I instancji warianty realizacji przedsięwzięcia powinny być źródłem wiedzy specjalistycznej (w tym również technicznej) na temat ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków przedsięwzięcia na środowisko w poszczególnych wariantach realizacji przedsięwzięcia. W postępowaniu dotyczącym ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia szczególną rolę powinien odgrywać cel w postaci prewencyjnego ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków danego przedsięwzięcia na środowisko w danym wariantcie. Przeprowadzenia prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zależy w dużej mierze od wyboru pomiędzy poszczególnymi wariantami, które powinny zawierać dane o alternatywach jego realizacji. Słowo wariant oznacza inne opracowanie, wykonanie czegoś; odmianę, modyfikację, wersję. W związku z tym ustawodawca w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. przewidział obowiązek przedstawienia i opisanie w raporcie trzech wariantów realizacji przedsięwzięcia. W u.u.i.ś. określono jedynie minimalną liczbę wariantów, dlatego nie jest wykluczone podanie w raporcie większej liczby niż ta wymagana w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Efektywność oceny oddziaływania na środowisko zależy przede wszystkim od przyjętych kryteriów wyboru wariantów realizacji przedsięwzięcia oraz informacji, jakimi dysponuje organ administracji prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne są zatem w pierwszej kolejności mierniki oceny wariantów. W orzecznictwie sądów administracyjnych zwraca się uwagę na konieczność przedstawienia w raporcie trzech wariantów, to jest: wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. W związku z tym podkreśla się, że na podstawie lakonicznego opisu niemożliwe jest dokonanie oceny, czy zasadne jest realizowanie przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez inwestora.

W niniejszej sprawie jest to o tyle istotne, że kwestia dotyczy oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, które stanowi dobro publiczne, zaś jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych.

Dlatego też inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich

wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Raport powinien zawierać opis trzech wariantów. W opisie poszczególnych wariantów powinny być zachowane jednakowe proporcje. Nie jest dopuszczalna sytuacja, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i marginalnie analizuje pozostałe warianty.

W niniejszej sprawie nie przedstawiono pełnego i kompleksowego opisu: wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Niezależnie od tego opis wariantu proponowanego przez wnioskodawcę nie spełnia również wymagań wynikających z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. Wskazać należy, że opis wariantów przedsięwzięcia musi znajdować swoje odzwierciedlenie w materiale dowodowym postępowania, w ten sposób, aby spełniał wymagania określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. W opisach wariantów powinno znaleźć się jednoznaczne wskazanie sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia, które musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w parametrach technicznych opisujących przedsięwzięcie.

Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 p.o.ś. Należy także pamiętać, że uwarunkowania środowiskowe, nie są jedynymi, które mogą przesądzać o ostatecznym wyborze wariantu przewidzianego do realizacji. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w opisie, a następnie w analizie wariantów należy uwzględnić kwestie: ekonomiczne, społeczne, techniczne, i prawne.

W raporcie powinno znaleźć się wskazanie głównych przyczyn dokonanego wyboru wszystkich wariantów, z uwzględnieniem skutków dla środowiska. Każdy z wariantów powinien zawierać opis aspektów środowiska, które mogą być znacząco dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, obejmujący w szczególności populację, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, łącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobrazem oraz wzajemne relacje pomiędzy powyższymi elementami. Wariantowanie przedsięwzięcia nie może sprowadzać się jedynie do przedstawiania wariantów związanych z lokalizacją przedsięwzięcia. Wariantowanie może dotyczyć w szczególności: stosowania różnych technologii, skali przedsięwzięcia, rozwiązań technicznych, harmonogramu, organizacji prac związanych z realizacją i funkcjonowaniem przedsięwzięcia. Tym samym, nie może determinować liczby wariantów, posiadanie przed ustaleniem środowiskowych uwarunkowań określonego typu urządzeń technicznych wykorzystywanych w przedsięwzięciu.

Brak przedstawienia innych możliwych do realizacji rozwiązań funkcjonowania danego przedsięwzięcia, które stanowiłyby wariant najkorzystniejszy dla środowiska oraz racjonalny wariant alternatywny powinno oznaczać, że raport nie będzie mógł być uznany za spełniający wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. i z tego powodu nie będzie mógł stanowić w podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 lutego 2017 r. sygn.. akt IV SA/Wa 2868/16).

Zgodnie zaś z art. 81 ust. 1 u.i.o.ś., jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

W ocenie Organu I instancji przedstawiony w raporcie wariant alternatywny nie spełnia żadnego z wymogów przewidzianych w art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 u.i.o.ś. W zasadzie można przyjąć, że wariant alternatywny w ogóle nie został wskazany w sposób pełny i kompleksowy, bowiem inwestor przywołał jedynie różnice takie jak zmiana liczby obiektów inwentarskich, w których oprócz zmiany ilości zwierząt utrzymywanych na terenie gospodarstwa zmieniałyby

się lokalizacja wentylacji szczytowej. Ustawodawca w u.i.o.ś. nie definiuje pojęcia „racjonalnego wariantu alternatywnego”, nie wskazuje także kryteriów, jakie mają przesądzać o wyborze wariantu ostatecznego, tym niemniej, aby organ prowadzący sprawę mógł ocenić, czy w sprawie występuje „zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariacie innym niż proponowany przez wnioskodawcę” (art.81 ust. 1 u.i.o.ś.), nie mogą się one sprowadzać do lakonicznej informacji, że inwestor nie jest zainteresowany wariantami alternatywnymi (B. Draniewicz, Głosa do wyroku WSA z dnia 24 lutego 2011 r., II SA/Bk 745/10. Teza 1, Pr.i Śród. 2011/4/133-142).

Środowisko stanowi dobro publiczne, zaś jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych. Dlatego inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Nadto należy tutaj podkreślić, że według art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. a u.i.o.ś. inwestor ma przedstawić „racjonalny” wobec wariantu przez siebie proponowanego wariant alternatywny. Obowiązek opisanego w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko racjonalnych wariantów realizacji przedsięwzięcia alternatywnych w stosunku do propozycji wnioskodawcy zmierza w istocie do tego, aby organ rozważył przy projektowaniu przedsięwzięcia nie tylko interes wnioskodawcy, ale także osób, na których prawa realizacja przedsięwzięcia będzie bezpośrednio wpływała. W tych sprawach organy rozstrzygające winny znaleźć właściwe proporcje pomiędzy interesem wnioskodawcy, interesem innych osób oraz interesem publicznym. Podkreślić również trzeba, że posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś. pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Aby zapewnić organowi możliwość jak najpełniejszej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora (art. 81 u.i.o.ś.).

W rozpoznawanej sprawie trudno mówić, że przedstawiony w raporcie wariant alternatywny wobec wariantu inwestora jest racjonalny więc zaistniała przesłanka warunkująca odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 16 pkt 2 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 roku (Dz. U. z 2013 r., poz. 21) gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może :

- 1/ powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt,
- 2/ powodować uciążliwości przez hałas lub zapach,
- 3/ wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

W ocenie organu I instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, iż gospodarowanie odpadami powstałymi w planowanej inwestycji może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu.

Kierując się zasadą przezroczności stanowiącą zasadę prawa unijnego / art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) / należy wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia.

Zasada przezroczności obowiązuje instytucję lub osobę, która zamierza podjąć określone działania do udowodnienia, że jej działalność nie spowoduje zagrożenia dla środowiska. W przypadku, gdy wykazanie braku zagrożenia dla środowiska nie jest możliwe, konieczne jest podjęcie działań chroniących środowisko. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych i w niniejszym postępowaniu praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezroczności powinna

być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się zasadą przezorności wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące.

Raport stanowiący dowód w sprawie nie zawiera stosownych analiz dotyczących eliminacji uciążliwości przez zapach planowanego przez inwestora przedsięwzięcia dla bezpośrednich sąsiadów oraz mieszkańców, o których mowa wyżej, co potwierdzają protesty.

Artykuł 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska /Dz. U. z 2008 r., Nr 25 poz. 150 z późn. zm.) formułują i definiują zasadę zrównoważonego rozwoju. A mianowicie art. 5 Konstytucji - Rzeczypospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska - kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27.11.2008 r. II WSA /Go 510/08). W myśl zaś art. 3 pkt 50 Prawa ochrony środowiska - przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Dlatego podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego oraz lokalnych społeczności, należy dokonywać z niezwykłą starannością. Bowiernie decyzje te mają znaczący wpływ nie tylko na teraźniejszą sytuację społeczno-gospodarczą, a także na przyszłe pokolenia mieszkańców gminy oraz dalszy, zrównoważony rozwój gminy. Ustawa o samorządzie gminnym nakłada na gminę obowiązek zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, w tym w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Wójt gminy Zawidz jako organ wypełniający obowiązki wynikające z ustawy o samorządzie gminnym, dąży do systematycznego, zrównoważonego rozwoju gminy.

Wobec braku ustawy odorowej, w opracowanym raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego, siłą rzeczy podano jedynie przybliżone i szacunkowe dane oddziaływania substancji zapachowych na powietrze w rejonie lokalizacji kurników. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania odorów na środowisko. Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko podstawę procedowania w zakresie uzgodnień winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych.

Zainteresowanie niniejszym postępowaniem ze strony mieszkańców, ich zdecydowany sprzeciw wobec planowanej inwestycji, wynikały właśnie z obawy o swoje zdrowie i komfort życia oraz troski o środowisko.

Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy wsi Osiek, będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (odory, hałas zniszczenie dróg.) co narusza zasady współżycia społecznego. Podejmując realizację takiej inwestycji należy mieć na uwadze nie tylko czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. Projektowana

inwestycja stanowi zagrożenie ryzykiem zdrowotnym, ekologicznym, także jest ingerencją w środowisko społeczno-przyrodnicze.

Do miejsca inwestycji prowadzą drogi gminne, których parametry techniczne nie są zdolne do przenoszenia obciążeń generowanych przez samochody obsługujące przedsięwzięcie. Pomijając etap budowy przedsięwzięcia, jego eksploatacja będzie wiązała się z ruchem samochodów ciężarowych tj. dowozem m.in.: pasz oraz wywozem zwierząt, masy pofermentacyjnej.

Wszystkie strony postępowania, na każdym etapie postępowania miały zagwarantowany czynny udział w postępowaniu. W przedmiotowym postępowaniu zebrany materiał dowodowy w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, pisma mieszkańców oraz postanowienia i opinie organów współdziałających pozwoliły na ustalenie istotnych okoliczności w sprawie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Natomiast, zgodnie z art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

W niniejszej sprawie Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie postanowieniem WA.RZŚ.4360.1.175.2020.JC/KB.2/KW.3 z dnia 25.01.2023r., uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jej realizacji, eksploatacji lub użytkowania., natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, Postanowieniem WOOS-I.4221.226.2020.MKA.6 z dnia 02.02.2024r., odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 170 obręb Osiek, gmina Zawidz, powiat sierpecki, województwo mazowieckie. W niniejszej sprawie brak jest podstaw do stwierdzenia, że w sprawie zachodzi sprzeczność uzgodnień, bowiem RDOŚ odmówił dokonania uzgodnienia w ogóle, a zatem nie określił warunków, które mogłyby być sprzeczne z ustaleniami uzgodnienia innego organu. Odmowa uzgodnienia stanowi natomiast podstawę do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w piśmie WOOS-I.4221.226.2020.MKA.5 z dnia 02.06.2023r., wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie ochrony przyrody. Inwestor zignorował wezwania RDOŚ i nie przedłożył uzupełnienia raportu w określonym zakresie. W związku z powyższym RDOŚ uznał, że na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji i odmówił uzgodnienia warunków dla planowanego przedsięwzięcia.

Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający jakim jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyraża się w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia (w decyzji pozytywnej) warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt IIOSK 1488/15, opubl.). Zaznaczyć przy tym należy, że dowodem w sprawie jest również opinia sanitarna. Podlega ona ocenie na takich samych zasadach jak inne dowody. Jest to dokument, który wymagany jest obowiązkowo w postępowaniu ocenowym i nie może być przez organ orzekający zignorowany, tylko dlatego, że organ nie jest tą oceną związany. Wymaga to bowiem analizy i uwzględnienia w rozstrzygnięciu.

Podobnie jak raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tak i postanowieniu uzgadniającemu wydawanemu na podst. art. 77 ust. 1 oos (bądź odmowie uzgodnienia) przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedstawionego do zatwierdzenia przedsięwzięcia.

Ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia, mianowicie organ może odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w razie:

1. niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.),
2. odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii, przez organy o których mowa w art. 77 ust. 1 u.i.o.ś.,
3. braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.),
4. wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.),
5. wykazania po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.).

Takie stanowisko prezentuje również Anna Siwkowska w publikacji „Decyzje środowiskowe. Opinie i uzgodnienia” 2. wydanie, C.H. Beck Warszawa 2020, str. 117. Organ wydający decyzję nie ma zatem swobody w tym zakresie. Jeżeli zajdzie jedna z negatywnych przesłanek, zobowiązany jest wydać decyzję odmowną.

Wójt Gminy Zawidz jako organ prowadzący postępowanie dokonał dogłębnej analizy przedłożonych dokumentów. Odmowa uzgodnienia przez organ, o którym mowa art.77 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2023.1094 t.j. z dnia 2023.06.12), stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, służy prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku za pośrednictwem organu wydającego decyzję.

Od niniejszej decyzji służy prawo do zrzeczenia się odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załączniki:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia.

Strony postępowania:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	
12.	
13.	
14.	
15.	
16.	
17.	
18.	
19.	
20.	
21.	
22.	
23.	
24.	
25.	
26.	
27.	
28.	
29.	
30.	
31.	

Otrzymują:

1. Inwestor - Gospodarstwo Rolne Leszek Jędrzejak
2. Pozostałe strony postępowania poprzez zawiadomienie - obwieszczenie (zgodnie z ustawą ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 49 K.p.a.)
3. A/a.

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie
4. Marszałek Województwa Mazowieckiego
5. Społeczeństwo - na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 38 i art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

WÓJT GMINY
Jan
 Janusz Franczak

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

1. Administratorem Państwa danych osobowych jest Wójt Gminy Zawidz siedzibą: Zawidz Kościelny, ul. Mazowiecka 24
2. Inspektorem ochrony danych jest Krzysztof Zakrzewski. Kontakt: iod@zawidz.pl, tel. 606213134 lub listownie: Urząd Gminy Zawidz, ul. Mazowiecka 24, 09-226 Zawidz Kościelny
3. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym.
4. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do prowadzenia sprawy w Urzędzie Gminy Zawidz.
5. Odbiorcami Państwa danych mogą być tylko instytucje uprawnione na podstawie przepisów prawa lub podmioty, którym Administrator powierzył przetwarzanie danych na podstawie zawartej umowy.
6. Mają Państwo prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Mogą to Państwo zrobić, jeśli uznają, że przetwarzamy dane osobowe z naruszeniem przepisów prawa.
7. Jeżeli przetwarzamy dane osobowe na podstawie udzielonej nam zgody, mogą ją Państwo w dowolnym momencie wycofać (bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania przed jej wycofaniem).
8. Dane osobowe przechowujemy przez okres niezbędny do wykonania zadań Administratora oraz realizacji obowiązku archiwizacyjnego, które wynikają z przepisów prawa.

Podstawa prawna: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016).